

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Газета
Верховної Ради
України

Голос України

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1654 р. Переяславська рада. ■ 1842 р. На Станіславщині народився Лев Лопатинський, лінгвіст та етнограф. Уклав, зокрема, «Російсько-кабардинський словник». ■ 1919 р. Тимчасовий робітничо-селянський уряд України ухвалив декрет про відокремлення церкви від держави. ■ 1942 р. Розпочалася операція радянських військ з визволення Харкова, що закінчилася трагічною їх поразкою. ■ 1943 р. Прорвано блокаду Ленінграда. ■ 1966 р. В Котовську (Одещина) здано в експлуатацію лакофарбовий завод, найбільший тоді в країні.

Приречені на дружню співпрацю

З нагоди завершення роботи восьмої сесії Верховної Ради України третього скликання, за внесок у становлення правової держави, розвиток демократії та законотворчу роботу Голова Верховної Ради України Іван Плющ вручив групі народних депутатів відзнаки українського парламенту. Почесною грамотою Верховної Ради України, зокрема, нагороджено Валерія Альошина, Наталію Вітренко, Валентину Гошовську, Мустафу Джемілеву, Юхима Звягільського, Юрія Ключковського, Ігоря Коліушка, Віктора Короля, Юрія Костенка, Сергія Матвієнкова, Петра Порошенка, Ігоря Шарова, Ігоря Юхновського та інших. Грамотою Верховної Ради України відзначено Володимира Мазуренка, Анатолія Мангула, Михайла Павловського, Людмилу Супрун та інших. Пам'ятною медаллю

«Десять років незалежності України» відзначено Віталія Журавського.

Вітаючи із почесними нагородами, Іван Плющ наголосив, що третій український парламент скоро увійде в історію української держави. Водночас він із жалем констатував, що в світі не знайти країни, де б виливали стільки бруду на її вищий законодавчий орган. «Який би був парламент — він сформований народом і тому віддзеркалює суспільство, — сказав Іван Плющ. — Якщо не знайти спільної мови з цією частиною суспільства, якій делеговано законодавчу владу, не знайти порозуміння і з усім суспільством».

Іван Плющ висловив переконання, що ми «приречені на дружню, конструктивну, плідну співпрацю». «Чим швидше ми зрозуміємо це, тим вищий буде коефіцієнт корисної дії роботи парламенту».

Екзамен на демократичність

Наступні парламентські вибори стануть для України екзаменом на її демократичність і прагнення до європейської інтеграції. На цьому наголосив заступник Голови Верховної Ради України Степан Гавриш, відкриваючи нараду «Перебіг виборчого процесу та діяльність державних органів влади щодо підготовки виборів». Засідання відбулося за участю делегатів ВР у Парламентських асамблеях Ради Європи та Організації з безпеки й співробітництва в Європі, й значна його частина була присвячена темі співпраці з міжнародними спостерігачами, котрі, як очікується, прибудуть в Україну. Степан Гавриш також зазначив, що нинішні вибори не будуть просто періодичним регламентним процесом, а визначатимуть розбудову демократії і громадянського суспільства у нас в майбутньому. Заступник Голови ВР відзначив великий інтерес до наших виборів з боку міжнародних організацій. Він назвав це свідченням, з одного боку, достатньо активних процесів демократизації українського суспільства, а з другого — великої кількості відповідних проблем, які ми досі не спромоглися подолати.

Вибори контролюватимуть у парламенті

Останній день голосування на восьмій сесії Верховної Ради розпочався з мікроскандалу. Член фракції «Яблуко» Сергій Подгорний повідомив про виключення із фракції депутата Михайла Гуцола за... «пристрасть до наркотиків», оскільки передвиборна програма створеного ним виборчого блоку передбачає легалізацію марихуани.

(Закінчення на 2-й стор.).
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ранкове і денне засідання 17 січня

! У номер

Один із кращих візитів глави Бразилії

— Ми дуже раді вітати представників дружнього нам народу, який дав притулок майже півмільйону українців, — такими словами розпочав Голова Верховної Ради Іван Плющ зустріч з Президентом Федеративної Республіки Бразилія Фернандо Енріке Кардозу. Іван Плющ зазначив, що, перебуваючи свого часу в Бразилії, він не чув, щоб бразильці українського походження скаржилися на Бразилію, так само як і бразильці не скаржилися на українців. «Це є свідченням того, що український народ, не зі своєї волі розкиданий по всьому світові, зарекомендував себе працьовитим і таким, що може і хоче жити в демократичній країні», — підсумував Іван Плющ.

(Закінчення на 7-й стор.).

Прогресу хотілося б більше

Комітет міністрів Ради Європи ухвалив рішення за рекомендацією Парламентської асамблеї Ради Європи щодо виконання Україною своїх зобов'язань перед РЄ, передає «Інтерфакс-Україна». В документі відзначається істотний прогрес, досягнутий нашою країною у виконанні своїх зобов'язань перед організацією. Згадується прийняття Цивільного кодексу, подання для оцінки Венеціанською комісією закону про вибори. Водночас КМ РЄ закликав гілки влади в Україні запровадити демократичні принципи на всіх рівнях владних структур. Комітет міністрів уважно відстежуватиме демократичність проведення в березні виборів до Верховної Ради, особливо це стосується гарантування свободи ЗМІ. КМ також іще раз закликав Україну провести повне та прозоре розслідування зникнення Георгія Гонгадзе.

Вибух поблизу аеропорту. Теракт?

Біля кафе «Оріон», розташованого за сто метрів від Одеського аеропорту, позавчора стався вибух. Ударною хвилею зруйновано дах, вибито вікна. На щастя, з людей ніхто не постраждав. Попередні висновки такі: вибуховий пристрій, еквівалентний 400 грамам тротилу, було встановлено й підірвано в туалетній кімнаті кафе. Невідомий зателефонував керівництву аеропорту й повідомив про мінування не тільки наземних споруд, а й літака рейсу № 668 «Австрійських авіаліній» Одеса—Відень, що вже був у повітрі.

В аеропорту Одеси нічого підозрілого не виявлено. А літак благополучно здійснив посадку в аеропорту австрійського міста Грац. Вибухових пристроїв на його борту не знайдено.

Служба безпеки України за цим фактом порушила кримінальну справу, повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.

Профспілки повірили уряду

Досягнуто компромісних рішень і підготовлено проект Генеральної угоди та протокол розбіжностей між профспілками та урядом.

Уперше переговори йшли водночас з розглядом Верховною Радою проекту Державного бюджету України на 2002 рік. І ось угоду підписано. Від уряду її підписав Прем'єр-міністр Анатолій Кінах, від Федерації профспілок України — Олександр Стоян. Профспілки сподіваються, що уряд робитиме все можливе для виконання Генеральної угоди і умов, передбачених протоколом розбіжностей.

Детальніше про зміст та її особливості розповімо в одному з наступних номерів.

Фото Володимира РЕПИКА.

ПОПІТКА

Вибори контролюватимуть у парламенті

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Першим у порядку денному стов'яз дуже значущий, але суперечливий закон про лазерні диски. Неприйняття його призведе до запровадження штрафних санкцій щодо української експортної продукції з боку США. Однак урядовий законопроект знову не знайшов підтримки в сесійній залі: за нього проголосував лише 161 депутат. Натомість парламент прийняв у першому читанні закон про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язані з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування, внесенний депутатом Михайлом Павловським (238 — «за»). Голова Верховної Ради України Іван Плющ запропонував схвалений у першому читанні варіант закону узгодити з урядом, доопрацювати і лише тоді винести на друге читання.

У цілому схвалено закон про внесення змін до Закону «Про проведення економічного експерименту на підприємствах гірничо-металургійного комплексу України». Цим документом передбачено запровадити до першого січня 2003 року пільговий режим оподаткування підприємств гірничо-металургійної галузі. Їх перелік буде встановлено Кабміном за погодженням із профільним парламентським комітетом.

Депутати також проголосували низку поправок до закону про вибори народних депутатів України. За словами заступника голови Комітету ВР з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Юрія Ключковського, це суто технічні зміни. Законопроект ліквідує низку редакційних недоліків чинного закону, що сприятиме однозначному розумінню його ок-

ремих норм. Зокрема, уточнюється статус офіційних спостерігачів від іноземних держав під час парламентських виборів, вдосконалюється порядок голосування у місцях позбавлення волі та порядок складання списків виборців, які голосуватимуть за кордоном. Схвалено також низку технічних змін до законів про вибори депутатів місцевих рад, сільських, селищних, міських голів та до Верховної Ради Криму. Ці поправки приводять обидва виборчі закони у відповідність до базового закону про вибори до парламенту.

На пропозицію низки депутатських фракцій, передусім опозиційних, парламент створив Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради з розслідування випадків порушень закону про вибори народних депутатів України (254 — «за»). До складу комісії увійшли по одному представнику від депутатських фракцій і груп, позафракційних. Головою комісії, як і під час попередніх президентських виборів, обрано депутата Олександра Єльяшкєвича, нині позафракційного.

Парламент схвалив у цілому й два соціальні законопроекти: зміни до деяких законів з питань загальнообов'язкового державного соціального страхування та зміни до деяких законів України щодо пенсійного забезпечення, внесені Кабінетом Міністрів. Перший документ передбачає змінити ставки внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування для осіб, які беруть у ньому участь на добровільних засадах. Для об'єднань громадян встановлюється ставка страхового тарифу на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання у розмірі 0,2

відсотка від сум витрат на оплату праці. Другий документ передбачає покласти на Пенсійний фонд України всі функції з призначення та виплати пенсій військовослужбовцям, працівникам органів внутрішніх справ та прокуратури.

Верховна Рада прийняла в цілому закон, яким схвалила рішення Президента України про допуск підрозділів Збройних Сил інших держав на територію України у 2002 році для участі в багатонаціональних військових навчаннях (230 — «за»). Міністр оборони України Володимир Шкідченко доповів, що загалом нинішнього року планується провести 17 навчань за участю Збройних Сил України, з них 11 — за кордоном, 6 — у нашій державі.

Трьомастами голосами парламент вніс зміни до статті 98 Конституції України стосовно Рахункової палати. Відтепер стаття 98 Основного Закону звучить так: парламентський контроль за формуванням та виконанням Державного бюджету України та місцевих бюджетів, у частині фінансування повноважень місцевих державних адміністрацій та делегованих місцевому самоврядуванню повноважень органів виконавчої влади по доходах і видатках від імені Верховної Ради України, здійснює Рахункова палата України.

Парламент прийняв дві державні програми: про будівництво суден рибпромислового флоту України до 2010 року та про розвиток водного господарства. У цілому схвалено законопроекти про вищу освіту, про Кабінет Міністрів України, про військову службу правопорядку у Збройних Силах України, зміни до закону про охорону прав на сорти рослин. У другому читанні прийнято проект закону про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування.

Юліана ШЕВЧУК.

Ранкове і денне засідання 17 січня

Фотофакт

Позавчора в Києві відбувся 2-й з'їзд партії «Нова генерація України». Було затверджено виборчу програму партії і список кандидатів у народні депутати. На знімку: в залі засідання з'їзду.

Фото Юрія ІЛЛЕНКА (Укрінформ).

Наша тривога

Можливі додаткові заходи

З'ясується, технічні труднощі, якими пояснювалася неможливість установити автентичність аудіозаписів колишнього майора держохорони, а нині «фігуранта» виборчого списку соціалістів Миколи Мельниченка, не зовсім труднощі. Чи, точніше, труднощі не технічного характеру. Як запевнив журналістів голова тимчасової слідчої комісії ВР із розслідування «справи Гонгадзе» Олександр Жир, є можливість провести експертизу, результати якої будуть переконливі і для Президента, і для правоохоронців. До того ж провести не у віддаленій, туманній перспективі, а протягом найближчих двох-трьох тижнів.

Олександр Жир сподівається, що недовго доведеться чекати і результатів експертизи. Принаймні до закінчення виборчої кампанії вже можна буде знати, наскільки відповідає життєвій правді «цифровик» екс-майора. Хоча розкриття істини не треба упаковувати в контекст виборів. Це лише наділені особливо «творчою уявою» політики полюбляють відкладати на квітень вміст сейфів чи, навпаки, передчасно «монтувати» плівки з голосами конкурентів.

Крім експертизи записів, у парламентської слідчої комісії є й інші можливості наблизитися

до правди у «справі Гонгадзе». Зареєстровано законопроект, внесений народними депутатами Сергієм Головатим, Віктором Шишкіним та Анатолієм Матвієнком, який визначає статус і самої комісії, і міжнародних експертів, що співпрацюють з нею. За словами О. Жира, цей законопроект передбачає додаткові заходи, спрямовані на з'ясування причин і обставин зникнення і смерті журналіста Гонгадзе. Втім, голова комісії вважає, що документ потребує поправок та узгоджень з відомими рекомендаціями ПАРЕ.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Члени УНА—УНСО хочуть залишитися в СБУ

Голосіївський місцевий суд Києва ухвалив рішення про переведення арештованих членів УНА—УНСО, яких звинувачують у масових заворушеннях 9 березня минулого року, з ізолятора СБУ до Лук'янівського СІЗО. Клопотання про переведення надійшло від Служби безпеки України.

Як повідомила прес-секретар лідера УНА—УНСО Андрія Шкіля Тетяна Чорновіл, 16 підслідних на знак протесту оголосили голодовку. За її словами, суд знову відмовив арештованим у зміні запобіжних заходів на підписку про невиїзд, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Ці події сталися після того, як у середу місцевий суд Києва заново приступив до розгляду справи щодо звинувачення членів організації УНА—УНСО у масових заворушеннях 9 березня минулого року через зміну складу суду. За словами адвоката Тетяни Мунтян, мотивом заміни одного з трьох суддів судівської колегії було оголошено хворобу. Попередньому складу суддів залишилося дочитати 70 сторінок обвинувального висновку з 220.

На даний момент під вартою перебуває 16 звинувачуваних у справі.

Сесія затвердила кошторис

Нинішні вибори коштуватимуть бюджету Криму 11 млн. грн. Такий кошторис витрат на виборчу кампанію затвердили депутати ВР АРК на першому пленарному засіданні своєї дев'ятої сесії.

Кримські депутати затвердили й склад міської територіальної комісії з виборів депутатів Сімферопольської міськради і міського голови столиці автономії.

Тепер зрозуміло, чому депутати міськради — комуністи чотири рази поспіль відмовлялися затверджувати склад цієї комісії, запропонований міським головою Сімферополя Валерієм Єрмаком. Схоже, провалювали його для того, щоб комісію затвердили депутати-комуністи на сесії

ВР атономії, призначивши головою свого однопартійця — депутата кримської Верховної Ради Володимира Карлогу замість запропонованої В. Єрмаком кандидатури Ніни Рябошенко. Відразу після закінчення пленарного засідання ВР атономії на прес-конференції члени громадського комітету «Прозора влада» заявили, що утворення Сімферопольської міської виборчої комісії кримською ВР, вибіркова перенарізка округів, перетасовка і ревізія вже створених округових мів та спроби виборчкому атономії встановити свої правила гри мають на меті усунути конкурентів вже на першому етапі передвиборчого процесу.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Саморозпуск авторитету не додасть

Керівники депутатських фракцій та груп мають визначитися з реакцією на заяву представників виборчого блоку «За єдину Україну» про можливий розпуск парламенту на період виборчої кампанії, наголосив під час консультативної ради з питань співпраці парламенту та уряду Голова ВР Іван ПЛЮЩ.

За його словами, у законодавчому органі України склалася ситуація, коли виконавча влада надсилає 25 листів та вносить 55 законопроектів, визначених Кабміном як невідкладні, наполягаючи на їх терміновому розгляді та прийнятті. Але водночас лунають пропозиції тимчасово припинити проведення пленарних засідань. «Я пев-

ним чином належу до блоку «За єдину Україну», однак не вважаю, що блок заробляє додатковий авторитет, ініціюючи питання дострокового припинення роботи парламенту», — підкреслив Іван Плющ.

Крім того, за словами глави парламенту, заява одного з лідерів СДПУ(о) про те, що Верховна Рада має саморозпуститися, також не додає авторитету цій партії.

Голова ВР висловив сподівання, що, попри всю «політизованість» роботи законодавчого органу, в парламенті є чимало «здорових сил», які розглядатимуть першочергові документи.

Іван Плющ прокоментував звинувачення деяких політичних сил у необ'єктивній роботі ЦВК. «Якщо члени комісії порушили права народних депутатів, вони можуть звернутися до судових органів. Але поки що це огульні звинувачення», — підкреслив він.

Юлія ШЕЙКО.

Тимошенко призначила Медведчуку побачення. На «Інтері»

Актуально

Лідер «Блоку Юлії Тимошенко» на вчорашній прес-конференції зізналася журналістам, що звернулася до голови СДПУ(о) із сердечною пропозицією: не відмовити їй у побаченні... На «Інтері», «1+1» чи будь-якому іншому телевізійному каналі для дискусії в прямому ефірі. «Якщо Віктор Володимирович справжній чоловік, а я в це вірю, як узагалі вірю і всім ЗМІ, до керівництва якими причетний п. Медведчук, то він не відмовить мені у проханні і відповість на виклик жінки», — сподівається на randevu Юлія Володимирівна.

Утім, відіслати запрошення В. Медведчуку вона журналістам не передоручила, а власноручно надіслала його традиційним і новітнім каналами. Себто через пошту та Інтернет. І збирається шодня нагадувати про себе, аж доки серце чоловіка Медведчука не змилюється до прохань жінки Тимошенко. Чому вона так зацікавлена в цьому ефірному побаченні? Бо «переконана, що наша дискусія на тему перспектив та стратегії розвитку України викличе велику цікавість з боку українських громадян, дозволить їм зробити усвідомлений вибір, спонукає українських політиків до відкритості та чесної конкурентної боротьби і стане першим кроком до широких телевізійних дебатів між лідерами політичних партій». Заради цього турніру Тимошенко готова поступитися «жіночими амбіціями» і з'явитися на виклик «візаві» у будь-який зруч-

ний для нього час.

За словами Ю. Тимошенко, серед трьох партій, які не підписали угоду про чесні вибори, значиться і СДПУ(о) (не покvapилися завізувати цей документ також блок «За єдину Україну» та ПЗУ). Але це не перекреслює віри лідера «Батьківщини» у можливість прозорих виборів. Хоч це «і звучить як парадигма наївних». Але «якщо вдасться здійснити все, що ми задумали, то вибори можуть відбутися без фальсифікації».

Ще Юлія Тимошенко розповіла про шалений тиск на неї з боку ГПУ, який чинять «усупереч судовим рішенням про заборону процесуальних заходів до мене».

Передбачаючи, що перше, в чому її звинуватять на подальшому етапі, — це у «неправильно заповненій» декларації, Ю. Тимошенко звернулася із нотаріально засвідченою заявою до голови ДПА М. Азарова. У ній вона стверджує, що не має жодного стоєунку до будь-якого майна, не включеного нею в декларацію, яку подаватиме в ЦВК. Якщо податківці чи будь-яка інша компетентна установа «знайдуть» кошти, відкриті на її ім'я у будь-якій країні світу або на території України чи «відкопають» незадеклароване майно, Ю. Тимошенко наперед передає це багатство в державний бюджет.

Хороша ідея! З'ясується, якщо захотіти, можна ще одним способом наповнити доходну частину бюджету. Цікаво, чи з'являться бажаччі здійснити цей «фінансовий подвиг» після превентивної заяви Ю. Тимошенко.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Економна оборона: не бійся, військо теж недоїдає

Коментар

Цього року, схоже, нашої армії доведеться штопати онучі та ремонтувати стару техніку. На нове обмундирування та озброєння, зважаючи на військовий бюджет-2002, очевидно, грошей не вистачить.

У контексті боротьби зі світовим тероризмом вітчизняне оборонне відомство логічно розраховувало на стовідсоткове фінансове задоволення своїх потреб з боку головного спонсора — держбюджету. І марно. На оборону у фінансовому законі передбачено 3 млрд. 291 млн. грн., а це лише 50 відсотків від мінімальних потреб Збройних Сил України.

У який спосіб і яким коштом провадити військову реформу, підтримувати обороноздатність, здійснювати соціальний захист військовослужбовців? На це риторичне запитання можна знайти лише риторичну відповідь. Хоча ще дозовго до обговорення в парламенті бюджету Прези-

дент затвердив пропозиції Міністерства оборони України, згідно з якими планувалося поступово (до 2005 року) вийти на фінансування потреб війська у розмірі не менш як 3 відсотки від ВВП, як визначено Законом «Про оборону». Нинішнього року цей відсоток становить лише 1,32. При цьому тільки на проведення заходів з реалізації реформи в українській армії 2002 року необхідно 450 мільйонів гривень, на тилowe забезпечення — майже 660 млн. грн., а на будівництво житла для військовослужбовців — 55 млн. грн.

А щодо поповнення та модернізації технічного арсеналу ЗС України, то, згідно з держбюджетом-2002, це питання наші військові мають розв'язувати самотужки. Самі винні. Не треба було 1997 року військовому відомству, до речі, з власної ініціативи, розробляти та втілювати в життя Концепцію економічної і господарчої діяльності ЗСУ. За цей час військовики продемонстрували, що цілком у змозі заробляти самі, ось і наказали їм нинішнього року отримати мільярд (!) гривень за раху-

нок цієї самої діяльності й витратити його на закупівлю техніки та озброєння, на фінансування науково-дослідних і конструкторських робіт.

А вилучення з бюджетного законопроекту 48-ї статті остаточно затягнуло пасок на камуфляжних штанах особового складу. Ця дія на віднімання позбавила пільг і компенсаційних виплат (на санітарно-курортне лікування, проїзд до місця оздоровлення, плата за житло і комунальні послуги, електроенергію) військовослужбовців і військових пенсіонерів. Пайки в людей у формі відібрали раніше. Обіцяли повернути, що правда, за рахунок коштів Міноборони...

На останній колегії МО військовий міністр Володимир Шкідченко поставив своїм підлеглим майже бойове завдання — підвищити фінансову дисципліну, посилити контроль за цільовим використанням грошей, коротше кажучи — жити економно. Виходячи з цієї сентенції, чи не значить, що вся наша система оборони переходить на економічний режим?

Ольга ВАУЛИНА.

Фотофакт

У столиці відбулася ювілейна сесія загальних зборів НАНУ, яку було присвячено 50-річчю створення першої в Україні електронно-обчислювальної машини.

На знімку агентства «Прес-КІТ»: академік Борис Патон під час виступу на сесії.

Культура

Києвознавці, єднайтеся!

Історико-краєзнавче товариство любителів київської старовини створено при Культурному центрі України в Москві. Ентузіасти збираються поширювати знання про унікальні пам'ятки давнини, вивчати і досліджувати реліквії віків. І в такий спосіб торувати дорогу до Києва туристам із Росії.

Однією з акцій товариства стане відзначення 10-ї річниці другого народження славнозвісної Києво-Могилянської академії — тепер національного університету.

Вл. інф..

«Пісенне перехрестя»

Перший обласний радіофестиваль дитячої та юнацької пісні «Пісенне перехрестя» завершився у Кіровограді. Його дипломантами стали більш як двадцять юних виконавців із різних куточків області. Всі вони отримали почесні відзнаки від організаторів фестивалю.

На цьому пошуки юних талантів не закінчаться. На завершальному гала-концерті лауреатів фестивалю висловлювали побажання, щоб започаткований конкурс став щорічним.

Олег БОНДАР.

Понамарчука допитали й обшукали

Керівника агентства «Рух-прес» Дмитра Понамарчука було допитано «як свідка» прокуратурою Кисва у зв'язку з оприлюдненням ним записів телефонних розмов лідерів виборчих блоків «Наша Україна» та «Єдність» Віктора Ющенка й Олександра Омельченка.

Він повідомив агентству «Інтерфакс-Україна», що його доставили до слідчого відділу київської прокуратури майже опівдні в середу. Після допиту в квартирі Д. Понамарчука було здійснено обшук: вилучено два системні блоки до комп'ютера та леп-топу, модем, а також касети і диски.

За словами керівника «Рух-пресу», він був здивований, що слідчий не пояснив йому, на підставі чого в нього як у свідка вчинили вдома обшук і вилучили оргтехніку.

У прес-групі прокуратури Києва повідомили, що Д. Понамарчука допитували в середу і четвер «у рамках розслідування кримінальної справи за фактом порушення таємниці телефонних розмов». Співробітники прокуратури здійснили також інші слідчі дії, зокрема обшук. Київська прокуратура порушила кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого частиною 2 ст. 163 Кримінального кодексу, з огляду на порушення таємниці телефонних розмов стосовно громадських діячів. Заступник Генпрокурора України, прокурор Києва Юрій Гайсинський заявив, що за фактом незаконного прослуховування державних і громадських діячів підпадають під кримінальну відповідальність «і той, хто прослуховував, і той, хто розповсюджував незаконно отриману інформацію»

Суддю можуть позбавити мантиї

Феміда

Вища рада юстиції (ВРЮ) відкрила провадження про порушення присяги суддею апеляційного суду Донецької області Іваном Корчистим. Він веде кримінальну справу про звинувачення Юрія Вердюка у жорстокому побитті керівника Слов'янської телекомпанії «Тор» Ігоря Александрова, яке призвело до смерті журналіста. Голова ВРЮ Сергій Ківалов вважає, що призначення розгляду зазначеної справи на 11 вересня 2002 року є грубим порушенням норм Кримінально-процесуального кодексу України стосовно строків розгляду справи у судовому засіданні.

До речі, ВРЮ 15 січня відсвяткувала четверту річницю свого утворення. Рада є колегіальним і незалежним ор-

ганом, який відповідає за формування високопрофесіонального суддівського корпусу, здатного кваліфіковано, сумлінно та неупереджено здійснювати правосуддя. Це єдиний орган, якому Конституцією України надано право відкривати дисциплінарне провадження щодо голови, заступників голови, суддів Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів.

За чотири роки відбулося 35 засідань ради. Розглянуто і вирішено цілу низку необхідних для становлення Вищої ради юстиції організаційних питань. Зокрема, прийнято рішення про призначення майже 800 кандидатів на посади суддів, 40 суддів за поданням ВРЮ звільнено з посад за порушення присяги судді і трьох суддів — за хабарництво, розглянуто майже 4,5 тисячі скарг і заяв, а також прийнято на особистому прийомі понад 1,5 тисячі громадян.

Приватний детектив

Міліцейські історії

Територія міліцейського навчально-городженя бетонним парканом. Разом із КПП вона уособлює всі ознаки тилової військової частини: плац, величезний навчальний корпус, спортзал, футбольне поле... Для цивільних — terra incognita.

— З раннього ранку горланять одну й ту саму пісню, — бубонить під носа котрийсь тутешній, прислухаючись до гуркотіння і юначого співу за парканом. «Я — козачка твоя, я — дружина твоя, пане полковнику мій синьокітний»...

Від якої особи співають майбутні пінкертони, справді, незрозуміло, зате голоси справляють враження монолітної і цілеспрямованої оди-

ниці органів правопорядку. Цю ж пісню співають і під час прийому абітурієнтів. Це — коли сусідні двори оточують автомобілі з немісцевими номерами, на капотах нарізають сало і розливають горілку. Спочатку — про головне: «Вип'ємо за майбутнього генерала, який стане гордістю...» А вже потім — про наболіле: «... Я — козачка твоя, я — дружина твоя»...

Наше собаче Дело

Місцеві старожили оминали курсантів недовго — доки в мікрорайоні не сталася надзвичайна подія: хтось холоднокровно застрелив Мультика — कुдлатого улюбленця цілого двору. І хоча про це курсанти могли й не знати, підозра упала саме на академію.

(Закінчення на 5-й стор.).

У номер

Київ

20 гривень до свята

Третій рік поспіль Київрада ухвалює рішення звільнити від сплати прибуткового податку окремі категорії громадян столиці, котрі одержують матеріальну допомогу з міського та районних бюджетів. Це здійснюється в рамках соціальної програми «Турбота». «Гріх з малозабезпечених брати податки», — такої слушної думки дотримується голова бюджетного комітету Київради Володимир Присяжнюк.

Між іншим, до свята Водохреща за рішенням міської влади кожний київський непрацюючий пенсіонер, ветеран праці, який досяг пенсійного віку і отримує пенсію не більш як 172 грн., одержить зі столичної казни 20 грн. матеріальної допомоги, повідомляє наш власний кореспондент **Георгій МІРОШНИК**.

Вінниця

Газ— за... картками

Спеціалісти ВАТ «Ямпільський приладобудівний завод» на Вінничині випробовують новий тип побутового лічильника обліку газу.

Обліковий пристрій у ньому не механічний, а електронний. Новинка, як пояснив голова правління товариства Валерій Кожухар, перевершує усі параметри нині діючих роторних лічильників. Низький поріг чутливості дає можливість облікувати кожну краплину палива. Розгерметизувати камеру обліку не вдасться навіть під час пошкодження скла — вона повністю ізолювана. Показники лічильника зніматимуть дистанційно.

Головна особливість — застосування чіп-карток, як у телефонах-автоматах: не платиш — не користуватимешся газом, повідомляє наш власний кореспондент **Віктор СКРИПНИК**.

Спорт

Події та результати

Шахи. Москва. Стартував фінальний матч за світову шахову корону (ФІДЕ) між українськими гросмейстерами — львів'янином Василем Іванчуком і Русланом Пономарьовим із Краматорська. Першу партію білими грав 18-річний краматорець і на 23-му ході здобув перемогу. Але двобій лише розпочався, і вся боротьба ще попереду. Вчора учасники мали зіграти другу партію.

Футбол. Динамівці Кисва позавчора провели товариські матчі з олександрійською «Поліграфтехнікою». «Динамо-2» поступилося — 2:3 (Омоко, 55, Чеботару, 69 — Ярош, 39, 72, Круковець, 62).

А динамівська «основа» виграла — 3:2 (Чернат, 9, з пенальті, Хацкевич, 36, Серебренников, 43 — Плотко, 17, Ярош, 75). У першому таймі «Динамо» було представлено: Ревою, Смалком, Вашуком, Гавранчицем, Косовським, Хацкевичем, Гоане, Песвим, Чернатом, Серебренниковим, Шацьких. Після перерви вийшли: Філімонов, Боднар, Лисицький, Головка, Несмачний, Гусін, Костюк, Кардаш, Белькевич, Венгліньський, Ідахор.

Цього дня чемпіони країни понад годину спілкувалися з представниками ЗМІ. Зокрема, Андрій Гусін заявив, що лише участь у фіналі і перемога в ньому над московським «Спартак» виправдає поїздку «Динамо» на турнір Кубка Співдружності. Сьогодні динамівці вирушають до столиці Росії. Події на турнірі висвітлюватиме спеціальний кореспондент «Голосу України».

Фотофакт

У Черкасах продовжує роботу перший в Україні консультативно-маркетинговий центр ВАТ «Сортове насіння». Фахівці допомагають покупцям — садоводам, фермерам — дібрати оптимальні сорти насіння.

На знімку Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ): продавець Оксана Бордашевська пропонує насіння різних овочевих культур.

Оголошення

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) порушив справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю українсько-російської фірми «Мультибокс-Днепр», код 20257570, юр. адреса: 49005, м. Дніпропетровськ, вул. Погребняка, 1а, р/р 26008104568001 в КБ «Приватбанк», МФО 305299, справа № Б26/243/01. Розпорядник майна Коледа Ігор Володимирович, 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 30/16, ліцензія сер. АА № 048000, тел. (0562) 32-06-26, тел./факс 32-06-27.

РЕГІОН

Параметри рибальської надії

Лідер обстоює статус Севастопольського морського рибпорту

Начальник цього перспективного для транспортного й економічного розвитку підприємства, заслужений працівник промисловості України Анатолій Пилипович Баранов, протягом 35 років має у трудовій книжці одну, севастопольську, адресу роботи і запис про те, що ці морські ворота він очолює рівно тридцять років. Продовжувачі ролу херсонського рибалки сини Сергій та Ігор, механіки рибного флоту. Стиль досвідченого керівника — лощина в бурхливому морі нинішньої економіки, вироблено роками бездоганної праці, за яку, через непокірну владу та невміння підлаштовуватися під начальство, за радянських часів нагород не мав, хоча порт завжди був зразково-показовим.

Найважливішою рисою керівника вважає здатність створити чітку й зрозумілу всім ефективну систему роботи колективу. Головними важелями успішної праці визнає невпинне вдосконалення методів керівництва людьми й потужностями портowego господарства. Звідси й постійна жага Анатолія Пилиповича до безупинного вдосконалення, орієнтації на найвищі світові й вітчизняні досягнення рибальської галузі. Він — постійний учасник найзначішних міжнародних семінарів портowych фахівців у Англії, Данії, Німеччині, США, країнах Балтії, у стінах рідного йому Одеського морського університету. Де досі, попри роки, триває його невпинне підвищення кваліфікації. Це дає змогу органічно вписуватися в сучасні ринкові відносини й оптиміально вирішувати всі поточні питання.

Складний, відлагоджений механізм порту: люди, крани, судна, — не просото зміст і сенс його життя. За пульсом порту визначає власний. Бо все це клопотить господарство — його дітя. Запросили суди, загартованого вітрами Сахаліну, де сім років працював за призначенням після інституту, коли в Комишеївій бухті не було нічого: ні залізниці, ні причалів, ні мовів-огороджувачів, ні потужної нині портової техніки. Все тут споруджено за його безпосередньої участі.

І сьогодні, попри всі труднощі, за рахунок власних прибутків підприємства, успішно триває його розбудова і вдосконалення сучасних параметрів. Анатолій Пилипович з гордістю показує п'ять гектарів колись зарослої непролазними очеретами території біля моря, де тепер облаштовано сучасні складські приміщення для зберігання вантажів. А на узбережжі провели масштабні днопоглиблювальні роботи і нині здатні приймати важкотоннажні судна з осадкою понад 9 метрів. Водночас невпинно будують і ремонтують причали, розвивають і зберігають інфраструктуру, закладену свого часу для всього потужного комплексу Комишевої бухти, де зосередився не лише порт, а, по суті, весь комплекс рибного господарства південної рибальської столиці — Севастополя. А це —щонайменше половина рибної галузі всієї України.

Саме тут розташувалися такі велетні, як нині занепада від невідлого керівництва «Атлантика», судноремонтний завод, рибоконсервний комбінат, Севастопольське управління океанічного рибальства і ще чимало важливих об'єктів рибної промисловості. Хоча тепер заходи рибпромислових суден зі Світового океану сюди порідшали, та і в Азово-Чорноморському басейні нині відбувається цілорічний промисел риби, хай і дрібної, але такої, що має постійний попит в будь-якому вигляді: у консервах, солоня, свіжа. Сейнери заходять у порт щодня, адже до нього приписано 100 суден рибпромислового флоту, в яких са-

ме зараз найгарячіша пора — путіна.

У режимі виживання

Ностальгійні спогади ветеранів порту про вилови 460 тисяч тонн риби з районів промислів у Світовому океані ще 15 років тому їхні молоді колеги часом сприймають як рибальські байки. Між тим, саме таким був тоді максимальний оборот вантажів мороженої риби, рибних консервів і рибного борошна, досягнутий колективом Севастопольського моррибпорту. Та вже понад 10 років поставки рибної продукції постійно скорочуються.

Причин рибальських невдач чимало. Зокрема, боляче вдарило по галузі те, що більшість прибережних країн, з метою збереження рибних ресурсів у прилеглих до них районах океанічного рибальства, запровадили двохсотмильні економічні зони, які, через дорожнечу допуску туди, стали недоступними нашому риболовному флоту. Це змусило українських рибалок масово залишити вже звичні для них найбагатші райони промислу, стати на причал або піти під чужі прапори. Промоб'єднання так і не змогло відшукати значних сум доларів на виплату іншим державам за ліцензії на право ведення промислу в їхніх територіальних водах. І досі катастрофічно не вистачає коштів на паливо, тару, ремонт в іноземних портах. Післякризові залишки вітчизняного транспортно-рефрижераторного флоту вже сім років не базуються в рибних портах Чорного моря і майже не займаються перевезенням рибної продукції. Саме через це вантажооборот порту зменшився аж у 14 разів.

Перед керівництвом і портовиками на повен зріст постала проблема виживання й збереження в експлуатаційному стані основних фондів та всієї інфраструктури рибпромислового комплексу Комишевої бухти. Енергійними зусиллями рибалки проклали вихід з критичної ситуації — домоглися відкриття свого порту для міжнародного вантажного сполучення із заходом у нього іноземних невійськових суден. Це сталося завдяки допомозі і, врешті, розпорядженню Кабміну України. Анатолій Пилипович вважає це перемогою в семирічній боротьбі за виживання і не забуває при нагоді нагадати:

— Першими ворота для іноземців у тоді ще закриті місто двох військових флотів — Севастополь відкрили саме ми. А завдяки цьому зберегли інфраструктуру, базу рибної галузі міста і в цілому рибне господарство нашої держави. Як і надію на майбутнє відродження вітчизняного морського рибальства.

Надії і не тільки

Виборсавшись із затяжної кризи, сьогодні порт став конкурентоспроможним і працює стабільно. Звичайний уже щорічний рівень виконання робіт

і наданих послуг перевищує сорокамільйонний рубіж, при майже двадцятимільйонних прибутках і традиційних перерахуваннях до бюджету щонайменше 12 млн. грн. А заборгованостей із зарплати, обов'язкових платежів у бюджет і всі позабюджетні фонди порт не мав навіть у найтяжчі часи.

Стало звичним, що севастопольські докери щомісяця переробляють не менше 100 тисяч тонн експортних вантажів. За час від дня відкриття ними Севастополя вже опрацювали понад 1200 іноземних суден майже з усіх континентів. Активний пошук клієнтів на вітчизняних підприємствах і в близькому зарубіжжі сьогодні вже дає вагомі результати. Щоб же міцніше прив'язати до себе партнерів, максимально вдосконалили безпечну й швидкісну переробку металу й усіх інших видів вантажів, запровадили всі найпрогресивніші технології, які з'явилися в торговельних портах України. Завдяки досвіду й умінню керівників головних підрозділів: Івана Доги, Миколи Мозгового, Івана Кобзаря, Валерія Нестеровича, Валентини Сирісько та багатьох інших, — вагони тут обробляють без найменших простояв, а промислові й транспортні рефрижератори вивантажують дотрочково.

Вдається оновлювати портові механізми, вчасно виводити з арсеналу старі крани. Нові, найсучасніші, купують у найвідоміших виробників найнадійнішої техніки —дніпропетровців, харків'ян, німців, японців. Щороку повніється парк потужних портowych дизельних навантажувачів, портальних, козових кранів, залізничних платформ, моторовів, вантажонесучих засобів для обробки довгомірних матеріалів. Замінили залізничні колії в прикордонній і тилловій зонах причалу, ще на двох з них проклали рейкові колії, які тепер дають можливість завантажувати тилловий склад площею 1000 кв. м. На випадок відключення електроенергії у повній готовності тримають власну дизельну електростанцію потужністю 1100 кВт.

Подальший розвиток порту пов'язують із освоєнням власної акваторії і земельної ділянки, де розгорнули спорудження півкілометрової причальної лінії з проєктними глибинами 12 метрів, вивірнюють берегову лінію площею 8 га під складські майданчики. Вантажооборот на цьому причалі становитиме невдовзі 1,5 млн. тонн генеральних вантажів на рік.

Особлива турбота портовиків — збереження рибного статусу їхнього масштабного підприємства, де щодня обробляють середньотоннажні сейнери з чорноморського рибної і транспортні судна, що після тривалої паузи зараз все частіше прибувають з районів Світового океану з рибною продукцією.

Нарешті з'являються можливості почати оновлення загалом застарілого рибпромислового флоту, з яким колектив СМРП сподівається нарешті подолати труднощі тимчасового «неділову» і зберегти порт саме в статусі рибного як невід'ємну складову рибальської галузі України.

долову» і зберегти порт саме в статусі рибного як невід'ємну складову рибальської галузі України.

Та методично розбиває їхні надії розширити рибні ворота Криму затяжна, вже півторарічна спроба ліквідувати порт як рибний і передати його Міністерству транспорту України. Ці «наїзди» робляться і на департамент рибної галузі.

— Нас хочуть викинути з рибного господарства, — обурюється Анатолій Баранов, — яке становить основу, базу існування порту. Мотивують це тим, що буцімто порт сьогодні переважно мало риби і саме як рибний майже втратив свої функції. Але портовики вважають інакше. Вони щодня доводять, що, залучаючи експортно-імпортні вантажі, заробляючи гроші, вони, навпаки, підтримують підпалу рибну галузь держави і сподіваються, що саме завдяки їхнім зусиллям вона врешті відродиться. Переробку базу для омріяного відродження, яке, за прогнозами фахівців, невдовзі чекає українську рибну промисловість, портовики Севастополя намагаються залишити недоторканою будь-що.

Кому заважає порт

Сьогодні портовиків хвилює одне: чим керуються деякі високі посадовці особи, настійно пропонуючи ліквідувати відлагоджений морський рибний порт і передати його основні фонди іншим підприємствам? І це при тому, що, переробивши торік майже 2 тисячі тонн вантажів, порт досяг максимального вантажообороту за всю історію свого існування.

Навіщо ж робити стільки спроб його ліквідації?

А чого варта зрівнялівка у тарифах, яку затіяло Міністерство транспорту України стосовно всіх без винятку портів держави, не враховуючи їх різних масштабів і специфіки роботи! Але ж за нинішньої уніфікації треба розуміти, що сьогодні севастопольці ще не можуть змагатися з портами-гігантами. Однак нині особливо настійно ставиться рубя питання про те, щоб у всьому зрівняти рибні порти з торговельними, зневаживши їх специфіку: не давати їм жодних скидок і тим самим припинити проходження саме через рибні порти вантажопотоків. Сьогодні бурхливо обговорюється необхідність оперативного централізованого вирішення проблеми портowych тарифів, що дозволить «уникнути демпінгових ситуацій, за яких держава втрачає великі гроші».

На жаль, Севастопольський рибний порт, залишившись без достатніх вантажопотоків рибної галузі, опинився в ситуації енергійного відстоювання від основного потоку замовлень на розвантаження, перевантаження і транспортування різноманітних вантажів. Вживати ж треба усім портам — і рибним, і торговельним, як це сьогодні не важко. Всі сподівання на те, що їх такі почують урядовці в нинішньому нелегкому зм'ягнанні дрібних з великими. Зважте, ці битви відбуваються на фоні звинувачення рибних портів у демпінгу. Але ж демпінг і ринкова конкуренція — це різні поняття. Демпінгують ті, хто хоче впливати на ділову політику на ринку. Невеликі ж підприємства складають лише конкуренцію, а не демпінгують.

Та сьогодні гігант Мінтранс чомусь бачить у трьох невеликих рибних портах України, і передовсім у Севастопольському, таку перебільшено значну силу, яка в змозі впливати на цінову політику ринку всього Мінтрансу. Найцікавіше те, що він сам і створив таке становище, коли визначив можливі тарифи і дав право портам самим знижувати їх до певних меж. Що боротьбу загострили ще й ринкові відносини і гонитва за вантажовласниками, які у зв'язку з недовантаженістю портів України сьогодні мають можливість вибирати, де краще і швидше обробляють вантажі, де немає, щиро кажучи, «бандитських дахів», де клієнт

відчуває себе впевнено і в безпеці, де найвища культура складування.

— Якщо вже через нашу специфіку розташування в Севастополі, — каже Анатолій Баранов, — завдяки традиціям, культурі праці, відшліфованості кожної операції вантажовідправники вийшли саме на наш порт і вважають себе його давніми клієнтами, то навіщо силою сліпого адміністрування, яка здатна лише нашкодити справі розвою привабливості України як потужної транзитної держави, брутально відбирати те, що ми вже завоювали десятиріччями наполегливої і самовідданої роботи? Адже ми маємо право мати надійних і постійних клієнтів, жодного з яких не переходило в інших портів і за руку до себе не тягли. Нас вибрали добровільно завдяки високій маржі Севастопольського моррибпорту, знаного у світах колективу професіоналів, який просто не може підвести клієнта.

Сьогоднішня ж тарифна політика, яку проводить Мінтранс і його нове керівництво, викликала справедливий протест усієї Асоціації портів України «Укрпорт», — продовжує Анатолій Баранов. — Спроба Мінтрансу змінити тарифну політику, яка вже склалася за 6 років, призведе до того, що всі вітчизняні порти втратять значну частину вантажопотоків і їх власників, з якими укладено договори (контракти), в тому числі й довгострокові, особливо з країн близького зарубіжжя, а портовики поповнять лави безробітних. Портовики прохають Мінтранс залишити без змін тарифну політику для транзитних вантажів до введення в дію нового Збірника тарифів. Бо різке нововведення паралізує їх роботу. Не можна так різко міняти вже напрацьоване й очікуване. А якщо вже й міняти, то зазвичай, бодай за півроку сповістити про новачі, щоб не втратити вантажовласників, узгодити з ними підвищення тарифів.

— У нас у порту лежить 150 тисяч тонн вантажів, укладено контракти відправки їх на експорт, а Мінтранс і 1 січня вводить нові тарифи, на 30-40% вищі, ніж діючі нині. Хіба ж так зопалу робиться державна справа? Реорганізація, яка відбувається в Мінтрансі, на думку портовиків, не сприяє поліпшенню їхньої роботи.

І знов за рибу гроші

Громом з ясного неба для нині вкрай стривоженого колективу стала остання пропозиція Мінтрансу України про відомче перепідпорядкування Севморрибпорту. Фактично пропонується ліквідувати рибний порт і передати його основні фонди місцевому торговельному порту. На ім'я Прем'єр-міністра держави А. Кінаха було надіслано листа такого змісту:

«На узбережжі Азовського і Чорного морів займаються господарською діяльністю три морських рибних порти: Керченський, Маріупольський і Севастопольський, підпорядковані Міністерству аграрної політики. Вказані рибні порти фактично виконують функції морського торговельного порту, не маючи правового статусу морського торговельного порту<...>. За останні роки рибні порти втратили свій основний напрямок діяльності — перевалку рибпродуктів і експедиційних вантажів<...>».

Разом з цим, переробляючи вантажі, рибні порти використовують вільні тарифи, що призводить до демпінгової політики відносно державних підприємств морської галузі, у зв'язку з чим держава не отримує значних фінансових надходжень в бюджет.

Треба відзначити, що більшість рибних портів має спільну акваторію з морськими торговельними портами, що призводить до порушень вимог безпеки судноплавства в цих акваторіях.

З метою збільшення переробки експортних, імпорتنих, транзитних і каботажних вантажів і забезпечення при цьому безпеки судноплавства, а також підвищення ефективності використан-

ня виробничих потужностей морських рибних портів просимо дати доручення Міністерству аграрної політики України, Фондові держвласності України й іншим зацікавленим міністерствам відносно передачі цих портів у сферу управління Міністерства транспорту України.

З повагою, міністр В. П. Пустовой-тенко».

Стурбовані новим нападом на статус рибпорту, учасники І пленуму ЦК профспілки працівників рибного господарства України у зверненні до депутатів сесії Севастопольської міськради, а начальник Севморрибпорту А. Баранов — у листі до голови Держдепартаменту рибного господарства України М. Шведенка і голови ЦК профспілки працівників рибного господарства держави М. Петрова висловили свою негативну позицію щодо чергової спроби зруйнувати живий організм рибного порту і галузі й зокрема зазначили, що, аналізуючи викладені в листі обґрунтування такої передачі, зауважили спеціальні викривлення:

«1. Правовий статус моррибпорту визначено ст. 73 Кодексу торговельного мореплавання України, в останньому абзаці якого записано: «На території України існують торговельні, рибні й інші спеціалізовані порти». Севморрибпорт створений розпорядженням Ради Міністрів УРСР № 108-Р від 29 січня 1964 року, є держпідприємством, діє згідно зі статутом, керується законами і нормативними документами України.

2. Севморрибпорт, переробляючи вантажі, керується тарифами, затвердженими Мінтрансом України і постановою Кабміну, а не «вільними» тарифами, як вказано в листі Мінтрансу. За 2000 і 9 місяців 2001 року переpracовано бюджетних і обов'язкових платежів 24,5 млн. гривень».

3. Севморрибпорт не має суміжної території з Севастопольським торговельним портом, розташованим ізольовано в бухті Комишеївій, на акваторії і території якої зосереджені всі підприємства рибної галузі міста. З інфраструктурою спільного користування, яку морський рибний порт підтримує в належному стані за рахунок власних коштів, в чому числі й прибутку від переробки експортно-імпорتنих вантажів.

Лише торік і за 9 місяців нинішнього року на підтримку основних фондів, зокрема навігаційного устаткування, порт витратив 18,2 млн. грн.

Севастопольський моррибпорт ніхто з керівництва і спеціалістів Мінтрансу ніколи не відвідував, в результаті чого викладені в листі «факти» не відповідають дійсності.

4. В листі говориться про «передачу морських рибних портів в управління Мінтрансу України», тоді як під чим управлінням мається на увазі, згідно з законодавством України, ліквідація моррибпортів і передача їх основних фондів морським торговельним портам, розташованим у цих же містах, зі скороченням чисельності працюючих та іншими негативними соціальними наслідками для людей.

5. За рішенням профспілкової конференції порту було опитано весь майже півторастатисячний колектив. 99,99% опитаних висловились однозначно: Севморрибпорт повинен залишатися в складі департаменту рибного господарства України».

За крашу долю рибалок і їх надійної гавані — Севморрибпорту його керівник Анатолій Баранов стоїть як скеля і сподівається на державну підтримку в цій благородній справі. Адже без цього рибну галузь не підняти.

— Ми не хочемо сприяти подальшому розвалу рибної галузі України, яка створювалася десятиріччями, а за лічені роки може бути занедбана, хоча є постанови Кабміну, укази президента про її відновлення й розвиток, прагнемо її зберегти, — каже він. — Як же ми врятуємо рибну галузь, коли її базу передадуть іншому відомству? Це при тому, що на території порту розташовано практично всі підприємства рибного напрямку — цілий комплекс, де діє десять профільних юридичних осіб. Це ж головний штаб рибної галузі держави. Щоб вона вижила, треба зберегти її основну інфраструктуру — рибний порт. Тривалий зазіхання на наш статус, різке підвищення тарифів ставлять порт у тяжке становище: клієнти, знаючи, що нас тримають у «підвішеному» стані, що подальша доля порту невідома, починають переходити до надійніших партнерів. Оприлюднення одіозного листа фактично паралізувало нашу роботу, стало відлякувати від нас клієнтів. Невпевність нашої долі не повинна так довго тривати, треба прибавитися до якогось берега.

Для нас він один: це Комишева бухта, рибний порт і рибна галузь України. Дивно, що, маючи 19 недозавантажених портів, Мінтранс хоче підпорядкувати ще й економічно слабкі рибні порти, які, проте, вже мають свій маневр виходу з кризи, власний досвід і специфіку роботи, колективи яких мають певний зарібок і шматок хліба. Навіщо ж руйнувати колектив, який ритмічно працює? Не ріжте що курку — яєць не матимете: ні звичайних, ні золотих валютних. Навіщо ризикувати, реструктуруючи те, що збереглося і непогано працює? Чи ж багато підприємств може зараз похвалитися тим, що не мали й разу заборгованості зарплати, роками дають стабільні відрахування в бюджет, вірно зберігають профільну направленість і державний статус, розширюють і зміцнюють збережену інфраструктуру, оновлюють основні фонди і мають перспективи подальшого розвитку? Севастопольські рибні портовики, котрі донедавна відчували себе настільки соціально впевнено, що відмовлялися від послуг фондових структур, нині таку певність втратили. А це разом з членами їхніх сімей щонайменше 5 тисяч севастопольців, котрі запитують чиновників вищого рангу: чи потрібні набридли вже експерименти там, де вони не потрібні?

Севастополь.

Віктор ХОМЕНКО.

Міліцейські історії

Приватний ДЕТЕКТИВ

(Початок на 3-й стор.).

За слідство узялися старожим під орудою старого пенсіонера. Скільки його тут пам'ятають, він завжди рибалив, приторгував уловом, годував собак, а з Мультиком — піпн породичався. Принаймні, як на річку — то вже йшли разом, а авесері старий божився, що навчив пса рибалити. Справді, старий ловав, а собака не зводив очей з поплавків, щойно вони заупричилися —Мультик одразу гарчав, сповіщаючи про «кльов». Поковав собаку білі на березі. За чаркою біля невеличкого хрестика, збитого з двох цурпалків, і побирав Мультик відшукати в'юншу.

Опитав сусідів: що бачили, про що чули? І, щоб як у справжнього слідчого-криміаліста, записав усе в учнівського зошита під заголовком «З моїх слів записано вірно».

Майже з протоколу

«Тетяна з другого під'їзду, вчлика середніх класів: Я вам так скажу: то курсанти робота або їх наставників. Хіба ви не знаєте, яке злілля курять по наших парадних майданіях стражі правопорядку? З-під яких напів пляшки збирають божки доволка їхньої території? Взагалі ви, діду, закривали б ваше «дело», бо як доводяться про нього, ще віку вкоротять...»

Оксана, сусідка з першого під'їзду, фелішерка: А хто ж, п'ятається, міг застрелити Мультика? Жилий стріляють дулями, а не кулями, бо в них пальці замість пістолетів. А от послухайте, що бачила: заскочив якийсь від нас на їхню територію собака, а там ажраз грали у футбол. І що б ви подумали — закидали собаку кимось, пошвибили їй у голову. Тільки я вам нічого не говорила, бо прибуло або посадають.

Гришка з першого парадного, шофер: Може, й менти застрелили, ім усе дозволено. Чув, мого фургона вкрали вчора просто з-під вікон? Дзвоню «02» — нема проблем. На ранок — зі слідчим уже на короткій нозі. Але минають діли, а машина ніяк не віднайдеться. Аж поки серед паперів на столі у слідчого не помічав свою довірєність, яку тримав у салоні вкраденого фургона. «То таки віднайшли машину?» — «Віднайшли». А віддали її на околиці міста зі штрафного майданчика після того, як заплатив майже 400 гривень за тимчасову стоянку. Прокісавш, чому вони тримали так довго фургон в угоді? Але спробуй довести, що тут щось нечисто, — заринють...

Олена, жона Стаха, з третього під'їзду: Мультика шкода. На міліцію, звісно, всі тепер киватимуть. Ви пойдіте в моє село, там кожен другий чоловік — або колишій, або теперішній міліціонер. А ні — то народний дружинник. Раніше як було: не лежить серце до роботи в полі — йди на службу. І краще — в міліцію, на халатне утримання, яка до начальства завжди ближче. До мене сватався такий: за все життя прочитав до кінця лише одну книгу —статут. Але вважав себе начальником: на погонах — зірочки, кобура — на боці. І дивився на всіх, як на бишло. Якби йому собака під ноги — може, й застрелив би... Микола, семикласник, онук Степана з першого під'їзду:

Я за собацюру й сам помстився б, але то не курсанти, діду. Того вечора, коли стріляли, ми з хлопцями бачили п'яного мента з кобурою на поясі. Спочатку він пригощав якусь жінку в кафе, потім вони винивали в сусідньому дворі. Схоже, він тягнув її до під'їзду, наспівуючи про якогось синьоогого полковника, але нічого з того не вишло. Посварилися так, що він ледь не заїхав їй у пилу. Може, так і сталося б, якби вона не навилака п'ятами. А він ще довго тинявся у тому дворі...

..За одсутствієм ДОКАЗАТЕЛЬСТВ

Коли діда почали у дворі дражнити майором Мельниченко, він закрив своє «дело». Перед Різдвом загадав бабі, щоб збирала на риболовлю, на яку без Мультика не ходив. Та перелякалася навіть.

— Ти чого, старий, застудився, — спробувала втримати і під важким поглядом діда осклася.

Він не діяв до крими. Присівши у сніг біля знайомого йому пагорбка, дістав шматок сала з шибуюнню, ковтув чарку і раптом зашепотів: «Ти пробач мені, Мультик. Але детектив з мене ніякий, таких нині — хоч трібно гати. І своє дело я закрив, як прийнято казати, за одсутством доказательств. Але нічого: воно не має строку давності і, коли земля мене завчучу не прибере, я ще дізнаюся, хто нас розлучив...»

Діда довго сидів незручно, піпн живий пам'ятник, доки його не торкнув за плече котрийсь рибалка, що сприйняв його за божка, замерзлого на березі.

Надія ТЕРТИШНА.

Харків.

До бюджету — щонайменше 12 мільйонів гривень

4

5

Як урятуємо рибну галузь

Один із кращих візитів глави Бразилії

(Початок на 1-й стор.).
Фернандо Енріке Кардозу повідомив, що його візит до України відбувся багато в чому саме завдяки наполяганням тамтешньої української спільноти. І, зазначив Президент, після повернення додому він обов'язково подякує тамтешнім українцям за їхню «підказку». «Серед майже 90 державних візитів, які я здійснив протягом свого президентства, нинішній є одним з найперспективніших з точки зору можливого розвитку співробітництва між двома країнами», — заявив Фернандо Енріке Кардозу.

Справді, під час візиту підписано аж вісім документів, які передбачають співробітництво в кос-

мічний, економічний, правовий, енергетичний, науковій сферах. Іван Плюш і Фернандо Енріке Кардозу зійшлися на тому, що ці домовленості промовисто показують високий розвиток обох держав. «Космос, екологія, енергетика — співпраця в цих галузях свідчить про те, що ми будемо відносини не як якісь сировинні додатки до когось, а як рівноправні й рівноцінні партнери», — вважає Голова ВР. Президент Бразилії запевнив співрозмовника, що бразильський парламент ратифікує підписані угоди без затримки.

Іван Плюш поінформував главу Бразилії про політичну ситуацію в державі. Розповідаючи про наступні парламен-

тські вибори, він зазначив: «Ми вийшли з суспільства, де в моді були подвійні стандарти, тобто говорили одне, а робили зовсім інше. За десять років перебудуватися неможливо, тому не виключено, що на цих виборах будуть різні технології з

подвійними, та й потрійними стандартами». Проте, переконаний Голова Верховної Ради, український народ буде виваженим і зробить правильний вибір.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Фото Сергія КУЗНЕЦОВА
(Укрінформ).

Варшавські метаморфози

Вибори в Польщі закінчилися давно, але про те, які зміни вони обіцяють Україні, ми дізналися лише цього тижня. Під час візиту до Варшави російського президента Володимира Путіна.

Схоже, Польща більше не зважає на інтереси Києва в газовій сфері. Питання транспортування «блакитного палива» було одним із ключових у порядку денному переговорів Путіна та Квасьневського, але про Україну цього разу не згадували. Натомість ще напередодні польський віце-прем'єр Марек Белка недвозначно висловився про те, що газопровід Ямал — Європа буде збудовано за російськими кресленнями. Інакше кажучи, «блакитне паливо» потече на Захід в обхід України.

Не всі у Варшаві вітають поступ-

ливість у «газових» переговорах з Росією. Нещодавно польський сейм мало не відправив у відставку міністра державного майна Веслава Качмарєка — за політику, що ставить Польщу в цілковиту залежність від поставок російського газу. Попередній уряд на чолі з Єжи Бузеком намагався залучити альтернативні джерела і навіть підписав контракт на поставку «блакитного палива» з Норвегією. Але уряд змінився, а з ним — і поняття про те, що вигідно і що не вигідно для польської економіки.

Ще більш вражаючі перетворення відбулися у Варшаві під час візиту Путіна. Під впливом привабливого російського лідера Польща перекваліфікувалася з адвоката України на адвоката... Калінінградської області, якій після вступу до ЄС пообіцяла «пробити» особливий статус.

Щоб ще більше сподобатися полякам, Путін навіть пообіцяв запросити до себе Папу Римського — втім, лише як главу Держави Ватикан. Після цієї заяви російського президента в Москві сталося те, чого, як мені здалося, не могло статися ніколи: сам Патріарх Московський і Всія Русі Алексій II пом'якшав і заявив, що колись у майбутньому, «за певних умов» готовий прийняти понтифіка! Пригадую, напередодні візиту Івана Павла II до України противник «релігійної експансії» і «прозелітизму» був значно категоричніший.

...Кажуть, на обіді в президентському палаці, який дав Квасьневський на честь Путіна, подавали вареники. Але, здається, навіть їх було зіплено за російським рецептом.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Золотий зуб

У Сінгапурському зоопарку одному з вихованців, леопарду на кличку Йєн Бай, було вставлено золотого зуба. Власного зуба він зламав, гризучи колоду. Операцію робили п'ятеро дантистів, причому двоє з них зазвичай працюють з людьми. Вони заявили, що використали золото, а не дешеву кераміку, бо «жовтий метал» міцніший. Операція коштувала зоопарку 410 доларів, повідомляє Reuters.

Окунь ледве не з'їв людину

Шведський турист-нирець ледве не загинув, коли під час занурення у водах Великого Бар'єрного рифу біля берегів Австралії на нього накинувся велетенський морський окунь. За словами фахівців, вага такої рибки може сягати 180 кілограмів. До того ж вона дуже агресивна.

Події під водою розвивалися так. Окунь підплив до чоловіка і накинувся на нього, схопивши пашею голову нириця. Швед, мабуть, уже прощався з життям, але тут риба несподівано відпустила здобич. Найімовірніше, їй не припала до смаку гумова маска, що була на обличчі чоловіка. Ледве живий від страху швед поспішив на поверхню. Маска була пош-

матована, а обличчя — у крові від укусів окуня.

Австралійський дослідник Джон Фейрфакс, який сам колись зазнав подібної атаки, вважає, що величезний окунь легко може вбити людину. «Ця риба така велика та сильна, що здатна зламати нирицю шию», — заявив він.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

Миротворці заодно з бойовиками?

У зоні відповідальності російського миротворчого контингенту в Абхазії знову гинуть люди. Законом особистого представника керівника абхазських сепаратистів Владислава Ардзинба на «західному фронті» одного грузина було вбито і кількох взято як заручників.

За даними начальника поліції суміжного з Гальським Зугдідського району Мамуки Шонія, до 80 озброєних осіб увійшли до села Гагіда і захопили заручників. Під час спроби втекти було смертельно поранено мешканця села Руслана Лакєрбадзе. За твердженнями очевидців, у захопленні заручників бойовикам надавали допомогу російські миротворці.

Наскільки останнє відповідає дійсності — сказати важко. Та не викликає сумніву, що президентові Грузії доведеться витримати серйозну критику, якщо він не погодиться з постановою парламенту країни про виведення російських миротворців із зони конфлікту. Бо в Гру-

зії багато хто переконаний, що абхазські бойовики активізуються саме тоді, коли вирішується доля миротворців. У цьому є певна логіка.

А Едуард Шеварднадзе заявляє, що він «категорично проти» виведення на даному етапі російських миротворців із зони конфлікту. Він повідомив, що тепер тривають переговори з Росією щодо зміни формату миротворчої операції, зокрема, щодо розширення зони відповідальності миротворців у глибої Абхазії, й визнав, що в цьому питанні можуть виникати проблеми з абхазською стороною. Президент Шеварднадзе основним завданням визначив також потребу забезпечення гарантій безпеки

для грузинів, які повернулися до Абхазії. Він сказав, що поки що офіційно не оформив рішення про подовження мандата миротворців, який закінчився 31 грудня 2001 року, але зазначив, що після постанови парламенту від 11 жовтня про припинення місії російських блакитних шоломів «багато що змінилося». А саме — відбулося серйозне обговорення абхазської проблеми з президентом Росії Володимиром Путіним. Крім того, сказав Шеварднадзе, країни з «групи друзів генсека ООН по Грузії» також не радять піднімати питання виведення миротворців, бо ООН тепер неспроможна прийняти рішення про їх заміну.

До речі, питання підключення України до миротворчої операції в зоні абхазського конфлікту обговорювали 12 січня у тбіліському аеропорту мініс-

три закордонних справ Грузії та України — Іраклій Мєнагарішвілі та Анатолій Зленко. Зленко перебував у аеропорту приблизно годину, прямуючи з Києва з офіційним візитом до Кувейту, Оману та Об'єднаних Арабських Еміратів. Як сказав журналістам Мєнагарішвілі, під час зустрічі ще раз було підтверджено, що, в разі відповідного рішення Ради Безпеки ООН, Україна готова докласти всіх зусиль для врегулювання конфлікту, у тому числі і в рамках участі в миротворчій операції. Анатолій Зленко заявив журналістам, що позиція України з цього питання незмінна: «Офіційний Київ підтримує свою готовність до сприяння врегулюванню конфлікту, звичайно, за наявності відповідного рішення Ради Безпеки ООН».

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.
Тбілісі.

Хроніка. Факти. Події

■ Берлін

Коштів має вистачити

Німеччина виділить додатково 28 мільйонів євро на реконструкцію саркофага над аварійним реактором Чорнобильської АЕС. Про це повідомив федеральний міністр захисту навколишнього середовища, охорони природи та безпеки ядерних реакторів ФРН Юрген Триттін. Отже, загальна сума внеску Федеративної Республіки до Міжнародного чорнобильського фонду «Укриття» становитиме тепер 56 мільйонів 600 тисяч євро.

■ Єрусалим

За бомбування

ДОВЕДЕТЬСЯ ПЛАТИТИ?

Голова Ради міністрів ЄС, міністр закордонних справ Іспанії Хосеп Піке зустрівся з прем'єр-міністром Ізраїлю Арієлем Шароном у рамках турне по Близькому Сходу. Піке заявив, що Європейський союз може зажадати від Ізраїлю компенсації за зруйновані на території Палестини промислові, транспортні та інші об'єкти, які було збудовано на кошти ЄС. Зокрема, будинок Головного статистичного управління в Рамалласі та аеропорт у Газі.

■ Нікосія

Крига скресла

У кіпрський столиці пройшли переговори президента Республіки Кіпр Глафкоса Клірідіса та глави самопроголошеної «Турецької Республіки Північного Кіпру» Рауфа Дєнкташа. Ця зустріч була першим за останні чверть віку прямим діалогом на вищому рівні лідерів грецької та турецької громад Кіпру. Обидва політики висловили готовність до врегулювання конфлікту, що затягнувся.

■ Нью-Йорк

Режим санкцій змінено

Члени Ради Безпеки ООН одностайно схвалили резолюцію, що обумовлює всеохоплюючу зміну санкцій, які діяли щодо Афганістану. Запропоновані в новому документі заходи спрямовано тепер винятково проти представників руху «Талібан», терористичної організації «Аль-Каїда» та її керівника Усами бен Ладена, незалежно від того, в якій країні вони перебувають.

■ Париж

Підтверджено причину катастрофи

Опубліковано доповідь про причини катастрофи півтора року тому авіалайнера «Конкорд». Унаслідок його падіння невдовзі після злету загинуло 113 осіб. У доповіді, підготовленій французьким бюро з авіапригод, сказано, що покриття одного з коліс шасі літака лопнуло під час зіткнення з металевим уламком, залишеним іншим літаком. Фрагменти покриття пробili обшивку паливного бака і спричинили пожежу на борту авіалайнера.

■ Тбілісі

Грузія розміщує війська

Грузинський уряд направив сили безпеки до Панкіської ущелини. Міністр внутрішніх справ Грузії Коба Нарчємашвілі повідомив, що навколо села Дуїсі, де поліція вже розпочала конфіскацію зброї та наркотиків, установлено три блокпости. Твердження Росії про рейди чеченських бойовиків з баз у цьому районі є джерелом напруженості у відносинах між Москвою і Тбілісі.

■ Рим

Італійці граються в сніжки

У південних і центральних областях Італії через сильний снігопад відмінили заняття в школах і перекрили рух на деяких автострадах. У Римі вперше за останні десять років випав сніг.

■ Газа

ФАТХ і ХАМАС розписують стіни

Нещодавно активісти ФАТХ пройшли Газою, методично зафарбовуючи графіті, намальовані прибічниками угруповання ХАМАС, і малюючи свої. А представники ХАМАС заявили, що не мають наміру відповідати тим же. «Нас не вдасться втягнути у війну графіті, — підкреслив один із лідерів цього угруповання Махмуд А-Захар. — Графіті не приверне на наш бік нових симпатиків і не переманить наших активістів».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Фотошедеври з одеської «хрущовки»

Об'єктивний погляд

Хоча позаторік вона й була визнана одним із номінантів «Одесит року», та в рідному місті її знають, напевне, все ж таки менше, аніж, скажімо, в Австрії чи Італії... Чому? Бо в нашій країні поки що важче «пробити» виставку в престижному салоні, видати високоякісний, з огляду на поліграфію, фотоальбом, у нас мало хто купує та колекціонує художню фотографію. Тому одиниці тримали в руках виданий торік у Лондоні фотографічний щорічник, до якого увійшли роботи кращих майстрів світу і який відкривають саме кілька фотографій одеситки Олени Мартинюк.

Позаторік Олену на найпрестижнішому світовому фотографічному конкурсі в австрійському місті Вінці було визнано переможницею — їй вручили Гран-прі та найкращу з нині існуючих професіональних фотокамер вартістю 6 тисяч доларів.

Близько двох десятків робіт повезла фотомайстер у Вінц торік. Прагнула заявити себе у всіх основних тематиках: «Експериментальна фо-

тографія», «Гумор», «Емоції і почуття», «Оголена модель» тощо. Й хоча мала вже отой Гран-прі, готувалася до поїздки на конкурс, забуваючи про відпочинок не тільки для себе, а й для своїх моделей. Вони — переважно друзі — особливо не ремствували, бо вже звикли до «божевільних фантазій» Олени. А вона робить свої шедеври, приміром, так: вивалює модель в глині, обливає її медом та ще й

притрушує зверху пір'ям та вдягає на голову сковорідку чи миску...

Цього разу Олена Мартинюк не одержала Гран-прі — правила проведення конкурсу не дозволяли вручити першу премію одній і тій самій особі двічі поспіль. Проте вона виборола 23 золоті і срібні медалі! Кількість медалей перевищила кількість робіт — такого не знав жоден з фотографічних, що виставлявся. Справа в тім, що, перш ніж дістатися до Вінца, роботи здійснили так зване суперколо, побувавши в салонах Мюнхена, Зальцбурга та Відня, де їх також оцінювало журі, визначаючи свої нагороди. Й ось тепер — «повний лантух» медалей.

Отримавши купу нагород, одеситка зазначила: «Непогано було б, аби ще й рюкзака чи якусь сумку під них подарували». Адаже пакет, в якому були медалі, раптом лопнув. Увічливі чоловіки у фраках попадали навколішки, почали їх збирати і знову вручати Олені. На тій церемонії до Олени підходили майстри зі світовими іменами, на чийх роботах вона вчилася і вчиться, щоб сказати: «Ти серед нас — найкраща!».

Не знали метри, в яких умовах творить свої шедеври їхня молодша колега з України. За фотосалон їй править єдина в квартирі кімната, а за майстерню, де проявляє плівки, друкує фотознімки, — малесенька кухня. Ставши «Одеситом року», Олена наважилася написати до міськвиконкому листа з проханням посприяти у наданні майстерні. А доки чиновники думають, фотомайстер втілює нові сюжети і композиції в межах своєї «хрущовки».

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

На знімках: Олена Мартинюк та її роботи — «За роялем — Юрій Кузнецов» та «Дон Кіхот і Санчо Панса».

Життя триває,

Час нот

— **заявив на концерті хорової капели «Дзвіночок» у Національній філармонії України її новий художній керівник і диригент Рубен Толмачов.**

... У залі лунала «Многая лета». Цей концерт було присвячено пам'яті головного хормейстера і диригента «Дзвіночка» Олени Волкової.

Талановитий музикант і педагог, просто красива жінка, Олена Волкова пішла з цього життя несправедливо рано. І дивлячися на сцену, де вишикувалися зовсім «зелені» хлопчачи й дорослі «дяді», слухаючи в їхньому виконанні твори Мусоргського і Моцарта, Лятошинського і Морріконе, Лисенка і Стеценка, можна було ще раз переконатися, що коротке життя Олени — це втілення багатьох її творчих і життєвих планів та жажливої

несправедливості щодо неї самої.

Олена Волкова розпочала керувати хором хлопчиків Київського палацу дітей і юнацтва «Дзвіночок» років десять тому. І в ситуації тотального занепаду їй не лише вдалося зберегти колектив і його традиції, а й вдихнути в нього нове життя — хор хлопчиків став хоровою капелою «Дзвіночок».

При Олені Волковій «Дзвіночок» зазвучав по-новому. І звучить нині. Але вже без неї. Хоча чому без неї? Найвища нагорода і найвище визнання для музиканта — це коли твоя справа має продовження, коли йдуть по життю учні й звучить твоя музика. А отже, життя триває.

Володимир СКАЧКО.

На знімку Анастасії СІРОТКІНОЇ: хорова капела «Дзвіночок» під керіванням диригента Рубена Толмачова під час концерту.

Будинок культури

■ Чернівці

Стяга поки що нема, герба вже нема

Сесія Чернівецької обласної ради затвердила ескіз прапора Буковини під гаслом «Наш обєрїг», що його розробив член Національної спілки художників України, відомий в області геральдист Орест Криворучко.

Стяг, на задум автора, являє собою прямокутник зеленого кольору з синьо-жовтими смугами від верхнього та нижнього країв, у центрі якого зображено білого сокола — символ Буковини.

Тим часом невідомі злодії викрали величезний металевий герб Чернівців, установлений свого часу на архітектурній композиції з назвою міста при в'їзді до нього. А торік «металісти» викрали барельєф австрійського кайзера Франца-Йосифа, меморіальні дошки на будинках, де мешкали українська патріотка Олена Гузар, письменник Павло Загуд, композитор Володимир Івасюк.

■ Київ

Як Проскурня козу водив

Відомий театральний провокатор, режисер Сергій Проскурня від імені Національної спілки театральних діячів України вже третій рік поспіль організує масове водіння вулицями міста «Кози» — традиційного українського вертепу.

Цього разу компанію Проскурні, який взяв собі роль містечкового Мошки (до речі, ті, хто бачив його вперше у цьому вбранні, незважаючи на пейси із стрічок, зважили: це справжній хасид), склали не менш знані особи. У ролі п'яної кози, оскільки «коза-дерева не бува твереза», несподівано виступив «підпільник Кіндрат», він же — співак Андрій Миколайчук, а під маскою Смерті сховався Сергій Гера із гурту «Скрябін». Закохану пару — Маланку і Василя — зіграли відповідно Артур Кульпович та Ірина Шинкарук. Першими жертвами веселого вертепу стала родина Бенюків. Щоправда, самого господаря не було вдома, тому за нього довелось відкупатися кумові — поету Івану Малковичу. Потім команда вирушила перевіряти почуття гумору і вміст гаманців столичного інтелектуального бомонду, який святкував у

Будинку вчених презентацію нового журналу «Критика». Завершила свою мандрівку святкова «Коза» опівночі виступом перед Львівським земляцтвом у Києві, котре цього вечора з розмахом відзначало старий Новий рік. Узагалі, повеселилися всі від душі. Отож новорічну прогулянку з мораллю і не без задоволення напевне має сенс наступного року повторити.

■ Рівне

Зимові свята з наукової точки зору

Сьогодні відкривається VIII слов'янський фольклорний фестиваль «Коляда», зініційований місцевою міською радою за підтримки ЮНЕСКО. В програмі форуму виступи творчих колективів з України, Чехії, Польщі, Росії, Білорусі та Греції, карнавальна хода центральними вулицями міста, колядування у міському парку культури та відпочинку імені Т. Шевченка, участь у народно-релігійному святі Водохрещі. Фахівці матимуть змогу обговорити «Проблеми наслідування зимових свят, традицій та обрядів» під час шостої міжнародної науково-практичної конференції в Інституті мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету.

■ Львів

Колишній ЗАГС не буде перетворено на президентську резиденцію

Не так давно палац Потоцьких, в якому колись був ЗАГС, закрили на реконструкцію. Подейкували, що пам'ятку архітектури після ремонту перетворять на резиденцію Президента України, і львів'яни не були з цього раді. Для місцевих жителів палац Потоцьких — особливе, дуже романтичне місце. Городяни вважали, що сама перспектива взяти шлюб у його стінах є гарним початком подружнього життя. А коли з'ясувалося, що Президент на палац Потоцьких не претендує і що відреставровану будівлю міська влада вирішила передати саме Львівській картинній галереї, народ зітхнув із полегшенням. Однак деякі зали, з'ясувалося, все ж використовуватимуть для проведення зустрічей на найвищому рівні.

Редактор номера **Світлана ПИСАРЕНКО.**

Редколегія: **Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.**

Головний редактор **Сергій ПРАВДЕНКО.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — **КВ № 1 від 26.05.1994 р.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — **40224**, для підприємств і організацій — **60955**. Загальний тираж **159000**. Комбінат друку видавництва «Преса України». **03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.** Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України». **Зам. 0311011.**

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: **03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.**

☎ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — **441-84-92;**

телефакс — **224-72-54;**

відділ реклами — **449-72-53, 441-89-34,**

441-89-44;

телефакс — **449-85-62.**

✉ **E-mail:** mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: <http://uamedia.visti.net/golos>